

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली ॥

शं नो मि॒त्रः शं वरु॑णः। शं नो भव॑त्व॒र्य॒मा। शं न॒ इन्द्रो॑
बृह॑स्पतिः। शं नो विष्णु॑रुरु॒क्रमः। नमो॑ ब्रह्म॑णे। नम॑स्ते
वायो। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॑सि। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्म॑
वदि॑ष्यामि। ऋ॒तं वदि॑ष्यामि। स॒त्यं वदि॑ष्यामि। तन्मा॑मवतु।
तद्व॒क्तार॑मवतु। अ॒वतु॑ माम्। अ॒वतु॑ व॒क्तार॑म्। ॐ शान्तिः
शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥ १ ॥ स॒त्यं वदि॑ष्यामि पञ्च॑ च ॥ _____ [१]

शीक्षां व्याख्यास्यामः। वर्णः॑ स्वरः। मात्रा॑ बलम्। सामं॑
सन्तानः। इत्युक्तः शीक्षाध्यायः ॥ २ ॥ शीक्षां पञ्च ॥ _____ [२]

स॒ह नो॑ यशः। स॒ह नो॑ ब्रह्मव॑र्चसम्। अथातः स॒हिता॑या
उपनिषदं व्याख्यास्यामः। पञ्च॑स्वधिकरणेषु। अधिलोकमधि-
ज्यौतिषमधिविद्यमधिप्रजमध्यात्मम्। ता महास॒हिता॑
इत्याचक्षते। अथाधिलोकम्। पृथिवी पूर्वरूपम्। द्यौरुत्तर-
रूपम्। आकाशः सन्धिः ॥ ३ ॥

वायुः सन्धानम्। इत्यधिलोकम्। अथाधिज्यौतिषम्। अग्निः
पूर्वरूपम्। आदित्य उत्तररूपम्। आपः सन्धिः। वैद्युतः
सन्धानम्। इत्यधिज्यौतिषम्। अथाधिविद्यम्। आचार्यः

पूर्वरूपम्॥४॥

अन्तेवास्युत्तररूपम्। विद्या सन्धिः। प्रवचनं सन्धानम्।
इत्यधिविद्यम्। अथाधिप्रजम्। माता पूर्वरूपम्।
पितोत्तररूपम्। प्रजा सन्धिः। प्रजननं सन्धानम्।
इत्यधिप्रजम्॥५॥

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुरुत्तररूपम्।
वाक्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्। इतीमा
महासंहिताः। य एवमेता महासंहिता व्याख्याता वेदा।
सन्धीयते प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्ग्येण
लोकेन॥६॥ सन्धिराचार्यः पूर्वरूपमित्यधिप्रजं लोकेन॥ [३]

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सम्बभूव।
स मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देवधारणो भूयासम्।
शरीरं मे विचर्षणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां
भूरि विश्रुवम्। ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयाऽपिहितः। श्रुतं मे
गोपाय। आवहन्ती वितन्वाना॥७॥

कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने च
सर्वदा। ततो मे श्रियमावह। लोमशां पशुभिः सह स्वाहा।
आ मा यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि माऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः

स्वाहा॥ प्र मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥ दमायन्तु
ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥ शमायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥८॥

यशो जने॑ऽसानि स्वाहा॥ श्रेयान् वस्य॑सोऽसानि स्वाहा॥
तं त्वा॑ भग॒ प्रवि॑शानि स्वाहा॥ स मा॑ भग॒ प्रवि॑श स्वाहा॥
तस्मि॑न्सहस्र॑शाखे॒ निभ॑गाहं त्वयि॑ मृजे॒ स्वाहा॥ यथाऽऽपः
प्रव॑ता॒ यन्ति॑। यथा॒ मासा॑ अह॒र्जर॑म्। ए॒वं मां ब्र॑ह्मचारिणः।
धात॑रायन्तु सर्व॑तः स्वाहा॥ प्र॒ति॒वे॒शो॑ऽसि॒ प्र मा॑ भाहि॒ प्र मा॑
पद्य॑स्व॥९॥ [४]

भूर्भुवः सुव॒रिति॑ वा ए॒तास्ति॑स्रो व्याहृतयः। तासा॑मुह॒स्मै तां
च॑तु॒र्थीम्। माहा॑चमस्यः प्रवे॑दयते। मह॒ इति॑। तद्ब्रह्म॑। स
आ॒त्मा। अङ्गा॑न्यन्या दे॒वताः॑। भूरिति॑ वा अ॒यं लो॒कः। भुव॒
इत्य॑न्तरि॑क्षम्। सुव॒रित्य॑सौ लो॒कः॥१०॥

मह॒ इत्या॑दित्यः। आ॒दित्ये॑न॒ वाव॑ सर्वे॑ लो॒का म॑हीयन्ते।
भूरिति॑ वा अ॒ग्निः। भुव॒ इति॑ वा॒युः। सुव॒रित्या॑दित्यः।
मह॒ इति॑ च॒न्द्रमाः॑। च॒न्द्रम॑सा॒ वाव॑ सर्वा॑णि ज्योती॑ःषि॒
म॑हीयन्ते। भूरिति॑ वा ऋचः॑। भुव॒ इति॑ सा॒मानि॑। सुव॒रिति॑
यजू॑ःषि॥११॥

मह॒ इति॑ ब्रह्म॑। ब्रह्म॑णा॒ वाव॑ सर्वे॑ वे॒दा म॑हीयन्ते। भूरिति॑

वै प्राणः। भुव इत्यपानः। सुवरिति व्यानः। मह इत्यन्नम्।
 अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते। ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा।
 चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः। ता यो वेद। स वेद ब्रह्म। सर्वेऽस्मै
 देवा बलिमावहन्ति॥१२॥ असौ लोको यजूंषि वेद द्वे च॥—————[५]

स य एषोऽन्तर्हृदय आकाशः। तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः।
 अमृतो हिरण्मयः। अन्तरेण तालुके। य एष स्तन इवावलम्बते।
 सैन्द्रयोनिः। यत्रासौ केशान्तो विवर्तते। व्यपोह्य शीर्षकपाले।
 भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति। भुव इति वायौ॥१३॥ सुवरित्यादित्ये।
 मह इति ब्रह्मणि। आप्रोति स्वाराज्यम्। आप्रोति मनसस्पतिम्।
 वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः। श्रोत्रपतिर्विज्ञानपतिः। एतत्ततो भवति।
 आकाशशरीरं ब्रह्म। सत्यात्मप्राणारामं मन आनन्दम्।
 शान्तिसमृद्धममृतम्। इति प्राचीनयोग्योपास्व॥१४॥ वायवमृतमेकं च॥—————[६]

पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्दिशोऽवान्तरदिशाः। अग्निर्वायुरादित्य-
 चन्द्रमा नक्षत्राणि। आप् ओषधयो वनस्पतय आकाश
 आत्मा। इत्यधिभूतम्। अथाध्यात्मम्। प्राणो व्यानोऽपान
 उदानः संमानः। चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्कक्। चर्म मांसं

स्नावास्थिं मज्जा। एतदधि विधायर्षिरवोचत्। पाङ्क्तं वा इदं
सर्वम्। पाङ्क्तं नैव पाङ्क्तं स्पृणोतीति॥१५॥ सर्वमेकं च॥——[७]

ओमिति ब्रह्म। ओमितीदं सर्वम्। ओमित्येतदनुकृति
ह स्म वा अप्योश्चावयेत्याश्चावयन्ति। ओमिति
सामानि गायन्ति। ओंशोमिति शस्त्राणि शंसन्ति।
ओमित्यध्वर्युः प्रतिगुरं प्रतिगृणाति। ओमिति ब्रह्मा प्रसौति।
ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति। ओमिति ब्राह्मणः प्रवक्ष्यन्नाह
ब्रह्मोपाप्रवानीति। ब्रह्मैवोपाप्रोति॥१६॥ ओन्दशं॥——[८]

ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च।
तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च। दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। शमश्च
स्वाध्यायप्रवचने च। अग्नयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्निहोत्रं
च स्वाध्यायप्रवचने च। अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च।
मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने
च। प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने
च। सत्यमिति सत्यवचा राथीतरः। तप इति तपोनित्यः
पौरुशिष्टिः। स्वाध्यायप्रवचने एवेति नाको मौद्गल्यः। तद्धि
तपस्तद्धि तपः॥१७॥ प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च षट्॥——[९]

अहं वृक्षस्य रेरिवा। कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिवा। ऊर्ध्वपवित्रो

वाजिनीव स्वमृतमस्मि। द्रविणं सर्वर्चसम्। सुमेधा
अमृतोक्षितः। इति त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम्॥१८॥ अहं षट्॥[१०]

वेदमनूच्याऽऽचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं वद। धर्मं
चर। स्वाध्यायान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य
प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न
प्रमदितव्यम्। कुशलान्न प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्।
स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम्॥१९॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो
भव। आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव। यान्यनवद्यानि
कर्माणि। तानि सेवितव्यानि। नो इतराणि। यान्यस्माकं
सुचरितानि। तानि त्वयोपास्यानि॥२०॥

नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः।
तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रशंसितव्यम्। श्रद्धया देयम्।
अश्रद्धयाऽदेयम्। श्रिया देयम्। ह्रिया देयम्। भिया
देयम्। संविदा देयम्। अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा
वृत्तविचिकित्सा वा स्यात्॥२१॥

ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा
धर्मकामाः स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः।

अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मृशिनः। युक्ता
 आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तेषु वर्तेरन्।
 तथा तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष उपदेशः। एषा
 वेदोपनिषत्। एतदनुशासनम्। एवमुपासितव्यम्। एवमु
 चैतदुपास्यम्॥ २२॥

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यान्न प्रमदितुव्यं तानि त्वयौपास्यानि स्यात्तेषु वर्तेरन्त्यस्य

च॥ ————— [११]

शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा। शं
 न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुक्रुमः। नमो
 ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव
 प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम्। ऋतमवादिषम्। सत्यमवादिषम्।
 तन्मामावीत्। तद्वक्तारमावीत्। आवीन्माम्। आवीद्वक्तारम्।
 ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥ २३॥

सत्यमवादिषं पञ्च च॥ ————— [१२]

॥अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

ब्र॒ह्मवि॒दा॑प्रोति॒ पर॑म्। तदेषाभ्यु॒क्ता। स॒त्यं ज्ञा॒नम॑न॒न्तं
ब्र॒ह्म। यो वेद॑ नि॒हितं॑ गु॒हायां॑ पर॒मे व्यो॑मन्। सोऽश्नु॒ते
सर्वा॑न्का॒मा॑न्स॒ह। ब्र॒ह्मणा॑ वि॒पश्चि॑तेति। तस्मा॒द्वा ए॒तस्मा॑-
दा॒त्मन॑ आका॒शः सम्भू॑तः। आका॒शाद्वा॒युः। वा॒योः र॒ग्निः।
अ॒ग्नेरा॑पः। अ॒द्भ्यः पृ॑थि॒वी। पृ॒थि॒व्या ओष॑धयः। ओष॑धी॒भ्योऽ-
न्न॑म्। अन्नात्पु॒रुषः॑। स वा एष॑ पु॒रुषोऽन्न॑रस॒मयः॑। तस्येद॑मेव
शि॒रः। अयं॑ दक्षि॒णः प॒क्षः। अयमुत्त॑रः प॒क्षः। अयमा॑त्मा।
इदं॑ पुच्छं॑ प्र॒तिष्ठा॑। तदप्येष॑ श्लो॒को भ॒वति॑॥१॥

अन्ना॑द्वै प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते। याः काश्च॑ पृथि॒वीः श्रि॒ताः।
अथो॑ अन्ने॒नैव॑ जी॒वन्ति॑। अथै॒नदपि॑ यन्त्यन्त॒तः। अन्न॑-
हि॒ भू॒तानां॑ ज्येष्ठ॑म्। तस्मा॑त्सर्वो॒षधमु॑च्यते। सर्वं॑ वै
तेऽन्न॑माप्नुवन्ति। येऽन्नं॑ ब्र॒ह्मोपा॑सन्ते। अन्न॑-
हि॒ भू॒तानां॑ ज्येष्ठ॑म्। तस्मा॑त्सर्वो॒षधमु॑च्यते। अन्ना॑द्भू॒तानि॑ जाय॑न्ते।
जाता॑न्यन्ने॒न वर्ध॑न्ते। अद्य॑तेऽ॒स्ति च॑ भू॒तानि॑। तस्मादन्नं॑

तदुच्येत इति। तस्माद्वा एतस्मादन्नरसुमयात्। अन्योऽन्तर
 आत्मा प्राणमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव।
 तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्राणं एव
 शिरः। व्यानो दक्षिणः पक्षः। अपान उत्तरः पक्षः। आकाश
 आत्मा। पृथिवी पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥२॥
 प्राणं देवा अनु प्राणन्ति। मनुष्याः पशवश्च ये। प्राणो
 हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते। सर्वमेव त
 आयुर्यन्ति। ये प्राणं ब्रह्मोपासते। प्राणो हि भूतानामायुः।
 तस्मात्सर्वायुषमुच्येत इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा।
 यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मात् प्राणमयात्। अन्योऽन्तर
 आत्मा मनोमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव।
 तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य यजुरेव
 शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः। सामोत्तरः पक्षः। आदेश आत्मा।
 अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥३॥
 यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो
 विद्वान्। न बिभेति कदाचनेति। तस्यैष एव शरीर आत्मा।
 यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा
 विज्ञानमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य

पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य श्रद्धैव शिरः। ऋतं दक्षिणः पक्षः। सत्यमुत्तरः पक्षः। योग आत्मा। महः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥४॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः सर्वे। ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेद। तस्माच्चेन्न प्रमाद्यति। शरीरं पाप्मनो हित्वा। सर्वान्कामान्थ्समश्नुत इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्माद्विज्ञानमयात्। अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्रियमेव शिरः। मोदो दक्षिणः पक्षः। प्रमोद उत्तरः पक्षः। आनन्द आत्मा। ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥५॥

असन्नेव स भवति। असद्ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद। सन्तमेनं ततो विदुरिति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। अथातोऽनुप्रश्नाः। उता विद्वानमुं लोकं प्रेत्य। कश्चन गच्छती(३)॥ आहो विद्वानमुं लोकं प्रेत्य। कश्चित्समश्नुता(३) उ। सौऽकामयत। बहु स्यां

प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तत्त्वा। इदं
 सर्वमसृजत। यदिदं किं च। तथ्सृष्ट्वा। तदेवानु प्राविशत्।
 तदनुप्रविश्य। सच्च त्यच्चाभवत्। निरुक्तं चानिरुक्तं च।
 निलयनं चानिलयनं च। विज्ञानं चाविज्ञानं च। सत्यं
 चानृतं च सत्यमभवत्। यदिदं किं च। तथ्सत्यमित्याचक्षते।
 तदप्येष श्लोको भवति॥६॥

असद्वा इदमग्र आसीत्। ततो वै सदजायत।
 तदात्मानं स्वयमकुरुत। तस्मात्तथ्सुकृतमुच्यत इति। यद्वै
 तथ्सुकृतम्। रसो वै सः। रसं ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी
 भवति। को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात्। यदेष आकाश
 आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयाति। यदा ह्येवैष
 एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां
 विन्दते। अथ सोऽभयं गतो भवति। यदा ह्येवैष
 एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते। अथ तस्य भयं भवति। तत्त्वेव
 भयं विदुषोऽमन्वानस्य। तदप्येष श्लोको भवति॥७॥

भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदेति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्नि-
 श्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषाऽऽनन्दस्य मीमांसा
 भवति। युवा स्यात्साधु युवाऽध्यायकः। आशिष्ठो दृढिष्ठो

बलिष्ठः। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात्। स एको
मानुषं आनन्दः। ते ये शतं मानुषां आनन्दाः। स एको
मनुष्यगन्धर्वाणां मानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणां मानन्दाः। स एको देवगन्धर्वाणां-
मानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं देवगन्धर्वाणां मानन्दाः। स एकः पितृणां
चिरलोकलोकानां मानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं पितृणां चिरलोकलोकानां मानन्दाः। स एक
आजानजानां देवानां मानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतमाजानजानां देवानां मानन्दाः। स एकः कर्मदेवानां
देवानां मानन्दः। ये कर्मणा देवानपियन्ति। श्रोत्रियस्य
चाकामहतस्य।

ते ये शतं कर्मदेवानां देवानां मानन्दाः। स एको देवानां-
मानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं देवानां मानन्दाः। स एक इन्द्रस्याऽऽनन्दः।
श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतमिन्द्रस्याऽऽनन्दाः। स एको बृहस्पतैरानन्दः।
श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं बृहस्पतैरानुन्दाः। स एकः प्रजापतैरानुन्दः।
श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

ते ये शतं प्रजापतैरानुन्दाः। स एको ब्रह्मण आनुन्दः।
श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।

स यश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। स यं एवंवित्।
अस्माल्लोकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतं
प्राणमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतं मनोमयमात्मानमुप-
सङ्कामति। एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतमानन्द-
मयमात्मानमुपसङ्कामति। तदप्येष श्लोको भवति॥८॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो
विद्वान्। न बिभेति कुतश्चनेति। एत९ ह वाव न तपति।
किमह९ साधु नाकरवम्। किमहं पापमकरवमिति। स य
एवं विद्वानेते आत्मानं९ स्पृणुते। उभे ह्येवैष एते आत्मानं९
स्पृणुते। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥९॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्वि
नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

भृ॒गुर्वै वा॑रु॒णिः। वरु॑णं पि॒तेर॒मुप॑ससार। अधी॑हि भगवो
ब्र॒ह्मेति॑। तस्मा॑ ए॒तत्प्रो॑वाच। अन्नं॑ प्रा॒णं चक्षुः॑ श्रोत्रं
मनो॑ वाच॒मिति॑। त॒५ हो॑वाच। यतो॒ वा इ॒मानि॑
भू॒तानि॑ जाय॑न्ते। येन॒ जा॒ता॒नि जी॑वन्ति। यत्प्रय॑न्त्य॒भि
संवि॑शन्ति। तद्विजि॑ज्ञासस्व। तद्ब्र॒ह्मेति॑। स तपो॑ऽतप्यत। स
तप॑स्त॒त्त्वा॥१॥

अन्नं॑ ब्र॒ह्मेति॑ व्य॑जानात्। अ॒न्नाद्धे॑व खल्वि॒मानि॑ भू॒तानि॑
जाय॑न्ते। अ॒न्नेन॑ जा॒ता॒नि जी॑वन्ति। अन्नं॑ प्रय॑न्त्य॒भि
संवि॑शन्तीति। तद्विजि॑ज्ञाय। पुन॑रे॒व वरु॑णं पि॒तेर॒मुप॑ससार।
अधी॑हि भगवो ब्र॒ह्मेति॑। त॒५ हो॑वाच। तप॑सा ब्र॒ह्म
विजि॑ज्ञासस्व। तपो॒ ब्र॒ह्मेति॑। स तपो॑ऽतप्यत। स
तप॑स्त॒त्त्वा॥२॥

प्रा॒णो ब्र॒ह्मेति॑ व्य॑जानात्। प्रा॒णाद्धे॑व खल्वि॒मानि॑ भू॒तानि॑
जाय॑न्ते। प्रा॒णेन॑ जा॒ता॒नि जी॑वन्ति। प्रा॒णं प्रय॑न्त्य॒भि

संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।
अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त२ होवाच। तपसा ब्रह्म
विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स
तपस्तप्त्वा॥३॥

मनो ब्रह्मेति व्यजानात्। मनसो ह्येव खल्विमानि भूतानि
जायन्ते। मनसा जातानि जीवन्ति। मनः प्रयन्त्यभि
संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।
अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त२ होवाच। तपसा ब्रह्म
विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स
तपस्तप्त्वा॥४॥

विज्ञानं ब्रह्मेति व्यजानात्। विज्ञानाद्ध्येव खल्विमानि
भूतानि जायन्ते। विज्ञानेन जातानि जीवन्ति। विज्ञानं
प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं
पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त२ होवाच।
तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत।
स तपस्तप्त्वा॥५॥

आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्। आनन्दाद्ध्येव खल्विमानि
भूतानि जायन्ते। आनन्देन जातानि जीवन्ति। आनन्दं

प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। सैषा भार्गवी वारुणी विद्या।
 पुरमे व्योमन् प्रतिष्ठिता। य एवं वेद प्रतिष्ठिति।
 अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन।
 महान्कीर्त्या॥६॥

अन्नं न निन्द्यात्। तद्वृतम्। प्राणो वा अन्नम्। शरीरमन्नादम्।
 प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितम्। शरीरे प्राणः प्रतिष्ठितः। तदेतदन्नमन्ने
 प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठिति।
 अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन।
 महान्कीर्त्या॥७॥

अन्नं न परिचक्षीत। तद्वृतम्। आपो वा अन्नम्।
 ज्योतिरन्नादम्। अप्सु ज्योतिः प्रतिष्ठितम्। ज्योतिष्यापः
 प्रतिष्ठिताः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने
 प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठिति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति
 प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥८॥

अन्नं बहु कुर्वीत। तद्वृतम्। पृथिवी वा अन्नम्।
 आकाशोऽन्नादः। पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः। आकाशे
 पृथिवी प्रतिष्ठिता। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य
 एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठिति। अन्नवानन्नादो भवति।

म॒हान्भ॑वति प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ । म॒हान्की॒र्त्या ॥ ९ ॥

न कश्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत । तद्वृतम् । तस्माद्यथा कया
 च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात् । अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते ।
 एतद्वै मुखतोऽन्नं राद्धम् । मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते ।
 एतद्वै मध्यतोऽन्नं राद्धम् । मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते ।
 एतद्वा अन्ततोऽन्नं राद्धम् । अन्ततोऽस्मा अन्नं राध्यते ।
 य एवं वेद । क्षेम इति वाचि । योगक्षेम इति प्राणापानयोः ।
 कर्मेति हस्तयोः । गतिरिति पादयोः । विमुक्तिरिति
 पायौ । इति मानुषीः समाज्ञाः । अथ दैवीः । तृप्तिरिति
 वृष्टौ । बलमिति विद्युति । यश इति पशुषु । ज्योतिरिति
 नक्षत्रेषु । प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे । सर्वमित्याकाशे ।
 तत्प्रतिष्ठेत्युपासीत । प्रतिष्ठावान्भवति । तन्मह इत्युपासीत ।
 महान्भवति । तन्मन इत्युपासीत । मानवान्भवति । तन्नम
 इत्युपासीत । नम्यन्तेऽस्मै कामाः । तद्वह्मेत्युपासीत ।
 ब्रह्मवान्भवति । तद्वह्मणः परिमर इत्युपासीत । पर्येणं
 म्रियन्ते द्विषन्तः सपत्नाः । परि येऽप्रिया भ्रातृव्याः । स
 यश्चायं पुरुषे । यश्चासावादित्ये । स एकः । स य एवंवित् ।
 अस्माल्लोकात्प्रेत्य । एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कम्य । एतं

प्राणमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं मनोमयमात्मानमुप-
 सङ्कम्य। एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतमानन्दमय-
 मात्मानमुपसङ्कम्य। इमाँल्लोकान्कामात्री कामरूप्यनु-
 सञ्चरन्। एतत्साम गायत्रास्ते। हा(३) वु हा(३) वु हा(३)
 वु। अहमन्नमहमन्नमहमन्नम्। अहमन्नादो(२)ऽहमन्नादो(२)-
 ऽहमन्नादः। अह३ श्लोककृदह३ श्लोककृदह३ श्लोककृत्।
 अहमस्मि प्रथमजा ऋता(३) स्य। पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य
 ना(३) भाङ्। यो मा ददाति स इदेव मा(३) वाः।
 अहमन्नमन्नमदन्तमा(३) द्मि। अहं विश्वं भुवनमभ्यभवाम्।
 सुवर्नं ज्योतीः। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥१०॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्वि
 नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

